

**การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และการมีส่วนร่วม
เกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหา
การตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา**

**Media Exposure, Perception and Participation in sexual wellbeing activities
and prevention of unprepared pregnancy problems among students**

อรรถญา พิกุลพารุงโรจน์. วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

Adtaya Pigunparungrod. College of Communication Arts. Rangsit University

Email: adtaya.p@rsu.ac.th

Received: 7 November 2021 ; Revised: 8 November 2021 ; Accepted: 22 November 2021

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา โดยเป็นการศึกษาในรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ จากการใช้แบบสอบถาม ในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาในเครือข่ายสมาคมอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย จำนวน 160 คน ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20-22 ปี มากที่สุด สังกัดวิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต มากที่สุด รองลงมา คือ คณะดิจิทัลอาร์ต มหาวิทยาลัยรังสิต และวิทยาลัยการพัฒนาศึกษาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และอาชญาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต มีจำนวนเท่ากัน ตามลำดับ การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา พบว่า สื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการให้ความรู้เรื่องการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา คือ สื่อบุคคล เช่น อาจารย์ เพื่อนนักศึกษา ฯลฯ มากที่สุด สื่อกิจกรรมที่ให้ความรู้โดยตรงเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา มากที่สุด คือ การสัมมนา การอบรม หรือกิจกรรมสั้นๆ ต่าง ๆ ความเหมาะสมของผู้ส่งสารในการให้ความรู้ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มากที่สุด ผู้รับสารที่ทางมหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญในการได้รับความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพ มากที่สุด คือ นักศึกษา การรับรู้และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมกิจกรรมการให้ความรู้เรื่อง การสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม เคยเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านการส่งเสริมสุขภาพของมหาวิทยาลัยที่สังกัด ในประเด็นการลด ละ เลิก

บุหรี่ยุติ และสิ่งเสพติด มากที่สุด รองลงมา คือ ความรักและเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และการป้องกันอุบัติเหตุจากจรรยาบรรณ เหตุผลที่เข้าร่วมกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม เพื่อเปิดโลกทัศน์/รับสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง/เพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ/ความรอบรู้อื่นๆ มากที่สุด ประโยชน์ที่ได้รับจากการรับรู้และมีส่วนร่วมจากกิจกรรม คือ การสร้างเครือข่ายในการดูแลการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา มากที่สุด ความต้องการต่อรูปแบบกิจกรรมพบว่า ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ในรูปแบบการอบรม/การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้และทักษะ มากที่สุด ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ในประเด็นพฤติกรรมเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ มากที่สุด ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมในช่วงวันจันทร์ - วันศุกร์ มากที่สุด ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมในระยะเวลา 1 – 3 ชั่วโมง มากที่สุด ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ ผ่านสื่อเฟซบุ๊ก/ แฟนเพจ มากที่สุด

คำสำคัญ: การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ การมีส่วนร่วม การสร้างเสริมสุขภาพ

Abstract

This research aimed to study media exposure and participation and participation in sexual wellbeing activities and prevention of unprepared pregnancy problems among students. This study was the quantitative research of questionnaire survey. The researcher collected data from 160 students in the network of the Private Higher Education Association of Thailand. The results of the study were as follows.

Most of the respondents were female, aged 20-22 years under the College of Communication Arts Rangsit University, the most. The second is faculty of digital art, Rangsit University, and the Aviation Development and Training College, Dhurakij Pundit University. and Criminology and Justice Administration Rangsit University had the same number, respectively.

Media exposure in sexual wellbeing activities and prevention of unprepared pregnancy problems among students found that media for public relations activities that are effective in educating in sexual wellbeing activities and prevention of unprepared pregnancy problems among students was personal media. For example, teachers, classmates, etc., the most. Media activities that directly educate about sexual wellbeing activities and prevention of unprepared pregnancy problems among students, the most were seminars, training, or various recreational activities. The suitability of the senders in giving knowledge was found that the most specialized experts. The recipients that the university must place importance on obtaining knowledge about health promotion the most are students.

Perception and participation in sexual wellbeing activities and prevention of unprepared pregnancy problems among students found that most of the respondents had participated in educational activities in sexual wellbeing activities and prevention of unprepared pregnancy problems, had ever participated in health promotion activities of the university on the issue of reducing and quitting smoking, alcohol and drugs, the most. The second is love and safe sex and prevention of traffic

accidents. Reasons for participating in sexual wellbeing activities and prevention of unprepared pregnancy problems were: to open up the world / get something that benefits yourself/ increase academic knowledge/ other knowledge, the most. The benefits of awareness and participation from activities were: building a network for sexual wellbeing activities and prevention of unprepared pregnancy problems among students, the most. The demand for the activity pattern found that there was a need for sexual wellbeing activities and prevention of unprepared pregnancy problems in the form of training/workshops to provide knowledge and skills, the most. The most of students needed were: to organize activities on the issue of risky behavior from sex, requires activities to be held during Monday – Friday in a period of 1 - 3 hours and would like to promote the activities through Facebook/ Fan Page.

Keywords: Media Exposure, Perception, Participation, Wellbeing activities

บทนำ

ตามพ.ร.บ.การป้องกันและแก้ไขปัญหาค่าครองชีพวัยรุ่น ประกาศ ณ วันที่ 29 กรกฎาคม 2559 เป็นวันแรก เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาค่าครองชีพวัยรุ่น จากสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) ที่ได้เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ถึงความคาดหวังจากการบังคับใช้ พ.ร.บ. จะสามารถลดจำนวนเด็กที่เกิดจากแม่อายุต่ำกว่า 20 ปี ลงได้ร้อยละ 75 โดยกฎหมายฉบับนี้จะมีการทำงานร่วมกันของ 5 กระทรวงหลัก คือ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุข โดยมีการนำตัวแทนเยาวชนมาร่วมเป็นอนุกรรมการทั้งหมด 2 คน เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชนที่อยู่ในกลุ่มดังกล่าว ซึ่งหลักการทำงานจะมุ่งเน้น 5 เรื่องสำคัญและมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องตามแผนยุทธศาสตร์ 10 ปี ระหว่างปี 2560-2569 ได้แก่ 1) สถานศึกษาต้องจัดให้มีการสอนเพศวิถีศึกษาอย่างเหมาะสม ตลอดจนให้คำปรึกษา ช่วยเหลือและคุ้มครองวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ ให้ได้รับการศึกษา รวมทั้งส่งต่อให้ได้รับสวัสดิการสังคม 2) สถานบริการต้องให้ข้อมูลความรู้และจัดบริการอนามัยเจริญพันธุ์ รวมทั้งส่งต่อให้ได้รับสวัสดิการทางสังคมที่มีประสิทธิภาพ 3) สถานประกอบกิจการต้องให้ข้อมูลความรู้และจัดบริการอนามัยเจริญพันธุ์ รวมทั้งส่งต่อให้ได้รับสวัสดิการทางสังคม 4) การจัดสวัสดิการและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และ 5) ให้ราชการท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อคุ้มครองสิทธิของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นช่วงเวลาของการเปลี่ยนผ่านจากวัยเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงมากมายทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสังคม มีความอยากรู้ อยากทดลองสิ่งใหม่ๆ มีความคิดเรื่องความรักที่เพื่อฝัน พยายามพิสูจน์ความสามารถให้เพศตรงข้ามพอใจ มีพัฒนาการทางเพศมีความต้องการทางเพศ และเริ่มมีเพศสัมพันธ์ จากการศึกษาพฤติกรรมใน 20 ประเทศที่กำลังพัฒนาในทวีปแอฟริกา เอเชีย และลาตินอเมริกาชี้ให้เห็นว่าวัยรุ่นเริ่มมีพฤติกรรมทางเพศมากขึ้นแตกต่างกันไปแล้วแต่ตัวบุคคลและมักจะละเลยการคุมกำเนิดรวมถึงการใช้ถุงยางอนามัย อีกทั้งการสื่อสารในยุคปัจจุบันมีความรวดเร็วและเข้าถึงได้ง่ายการหลีกเลี่ยงของวัฒนธรรมตะวันตก การยอมรับโดยไม่ไตร่ตรอง ทำให้วัยรุ่นมีความคิดมีทัศนคติในเรื่องเพศที่เปลี่ยนไป คิดว่าการเสียตัวเป็นเรื่องไม่เสียหาย นำสู่ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นและการทำแท้งที่เพิ่มมากขึ้นทุกปีและจากสถานการณ์ด้านอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ.2557 พบว่าวัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็นปัญหาสำคัญ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ป้องกันมากขึ้น การใช้ถุงยางอนามัยและการคุมกำเนิดด้วยวิธีที่เชื่อถือได้ในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดลดลงในผู้ป่วย ที่ทำแท้งพบว่าเกือบครึ่งไม่ได้คุมกำเนิด อีกทั้งผู้ป่วยที่คุมกำเนิดส่วนใหญ่ใช้วิธีการคุมกำเนิด แบบชั่วคราว เช่น ยาเม็ดคุมกำเนิด ถุงยางอนามัย และยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน

ทำให้เกิดการตั้งครมที่ไม่พร้อม และนำไปสู่การทำแท้งในที่สุด การตั้งครมในวัยรุ่นนับเป็นปัญหามานานชาติที่สำคัญในสังคมปัจจุบันและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทั้งในประเทศไทยและทั่วโลก (พันธุทิพย์ บุญเกื้ออม, 2560) สุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครมที่ไม่พร้อม หรือสุขภาพอนามัยการเจริญพันธุ์หรืออนามัยการเจริญพันธุ์ แปรผลมาจากคำว่า “reproductive health” ซึ่งหมายถึง “ภาวะที่บุคคลควรมีชีวิตทางเพศที่รับผิดชอบ พึงใจและปลอดภัย มีความสามารถที่จะมีบุตรรวมทั้งการเลือกว่าจะมีบุตรเมื่อไร ถิ่นทางเท่าไร มีสิทธิที่จะรับรู้และเลือกวิธีคุมกำเนิดที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ ราคาถูก รวมทั้งสิทธิที่จะได้รับบริการทางการแพทย์ที่ทำให้สตรีมีความปลอดภัยในการ ตั้งครม คลอดบุตรและให้กำเนิดบุตรที่แข็งแรงใน พ.ศ. 2540 กระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศนโยบายอนามัยการเจริญพันธุ์ โดยให้คำนิยามใหม่ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นว่า “ภาวะความสมบูรณ์ แข็งแรงของร่างกายและจิตใจที่เป็นผลสัมฤทธิ์อันเกิดจาก กระบวนการและหน้าที่ของ การเจริญพันธุ์ที่สมบูรณ์ของทั้งชายและหญิง ทุกช่วงอายุของชีวิตซึ่งทำให้เขาเหล่านั้นสามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข” (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2558)

จากความหมายของอนามัยการเจริญพันธุ์ข้างต้น วัยรุ่นน้อยคนนักจะมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ เราจะเห็นได้จากปัญหาสังคมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งการตั้งครมก่อนวัยอันควร โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และปัญหาอื่น ๆ อีกมากมาย เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งร่างกายจิตใจ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางเพศ วัยรุ่นจะเริ่มให้ความสนใจต่อเพศตรงข้ามเริ่มมีความรู้สึกทางเพศประกอบกับเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง มีการแสดงออกทางอารมณ์ที่รุนแรงและอาจยังมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องนักในเรื่องเพศ รวมทั้งสภาพแวดล้อมในปัจจุบันที่มีปัจจัยและสถานการณ์ที่ยั่วยุชักนำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ง่าย โดยเฉพาะวัยรุ่นในช่วงมัธยมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษาที่เริ่มมีอิสระในการใช้ชีวิต ทำให้มีความเสี่ยงในเรื่องเพศค่อนข้างสูง ดังนั้น จึงเกิดหน่วยงานเพื่อเฝ้าระวังและรณรงค์เรื่องสุขภาพและอนามัยการเจริญพันธุ์ขึ้นในสถาบันศึกษา (ชัชฎา สกฤณา, 2559)

การให้ความหมายและมุมมองต่อการสร้างเสริมสุขภาพในสถาบันอุดมศึกษานั้นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับองค์กร หน่วยงาน และสถาบันต่าง ๆ รวมทั้งสถาบันระดับอุดมศึกษาที่มีการพัฒนาองค์กรของตนไปสู่การเป็นองค์กรสร้างเสริมสุขภาพ ทั้งนี้เนื่องจากการให้ความหมายและมุมมองดังกล่าวมีผลต่อวิธีดำเนินการพัฒนาไปสู่เป้าหมายเพราะพฤติกรรมหรือการปฏิบัติของคนที่ขึ้นกับการให้ความหมายแก่สิ่งนั้นๆ (Spradley, 1979) อย่างไรก็ตามการให้ความหมายค่า ที่ใช้เรียกองค์กรสร้างเสริมสุขภาพในระดับอุดมศึกษา เช่น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ (health promoting university)

ภายใต้เครือข่ายสมาคมอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย มีเป็นการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็น Healthy University, Healthy Campus โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ 7 ด้าน ได้แก่ การลด ละ เลิก บุหรี่ สุรา และสิ่งเสพติด อาหารและโภชนาการปลอดภัย การป้องกันอุบัติเหตุจากจราจร การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ ความรักเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย การพัฒนาจิต การแก้ไขปัญหาทางจิตใจ การปรับตัวทางสังคม และการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ โดยผ่านกระบวนการพัฒนาหลักสูตร การทำกิจกรรมการเรียนการสอน การศึกษาวิจัย และพัฒนานวัตกรรม ซึ่งกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัย เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี รวมทั้งมหาวิทยาลัยมีสิ่งแวดล้อมที่ดีและเอื้อต่อสุขภาพ โดยประเด็นเรื่องการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครมที่ไม่พร้อมของนักศึกษานั้น โดยเน้นการสร้างความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติที่ดีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครมที่ไม่พึงประสงค์ การให้ความรู้กับกลุ่

มเป้าหมายโดยตรง การเสริมสร้างทักษะการตัดสินใจที่มุ่งเน้นให้กลุ่มวัยรุ่นและเยาวชนโดยเฉพาะเพศหญิง รู้สึกถึงคุณค่าในตนเอง มีความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย โดยกิจกรรมต่าง ๆ มีการประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าร่วมอย่างต่อเนื่อง ทั้งโครงการบริการอนามัยการเจริญพันธุ์ การจัดตั้งบูทเพื่อให้คำปรึกษาและให้ความรู้เรื่องเพศ และการอบรมแกนนำนักศึกษาเพื่อให้ประชาสัมพันธ์โครงการและให้ความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์แก่เพื่อนนักศึกษาด้วยกัน การจัดโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ การสร้างกิจกรรมและการผลิตสื่อเพื่อป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมและการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศในวัยเรียนในมหาวิทยาลัยเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.) และเครือข่ายนิเทศศาสตร์หัวข้อ “เรียนรู้อีก... รู้จักปลอดภัย” เพื่อมุ่งหวังที่จะได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการมีความรักและการมีเพศสัมพันธ์อย่างถูกต้องและถูกทาง ตลอดจนการสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาแนวทางในการการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา และการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศแก่นักศึกษาในเครือข่ายมหาวิทยาลัยเอกชน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา “การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา ทั้งนี้ สามารถนำผลการศึกษาวิจัยที่ได้เป็นแนวทางสร้างสรรค์สื่อ โครงการ หรือกิจกรรมในการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นในแนวทางในการให้ความรู้ ตระหนักสร้างทัศนคติที่ดี และจิตสำนึกเกี่ยวกับดูแลตนเองด้านสุขภาวะทางเพศให้เกิดขึ้นกับนักศึกษามหาวิทยาลัยต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาการรับรู้และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือนักศึกษาในเครือข่ายสมาคมอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย จำนวน 160 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมกับประชากรทั้งหมดแบบเฉพาะเจาะจง และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา

ตอนที่ 3 การรับรู้และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา

ทำการทดสอบเครื่องมือในการวิจัย โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาเครื่องมือเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เพื่อดูความเที่ยงตรงของเนื้อหาในข้อคำถาม และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของ Cronbach (1990)

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 และนำแบบสอบถามไปทำการเก็บรวบรวมกับ ประชากร โดยการนำแบบสอบถามเก็บข้อมูลจากตัวแทนนักศึกษาในเครือข่ายสมาคมอุดมศึกษา เอกชนแห่งประเทศไทย จากที่สถาบันที่เข้าร่วมโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ “การสร้างกิจกรรมและ การผลิตสื่อเพื่อการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา” หัวข้อ “เรียนรู้อีก ... รู้จักปลอดภัย” ในวันที่ 8-9 มีนาคม พ.ศ.2562 จำนวนทั้งสิ้น 160 คน แบบเฉพาะเจาะจง หลังจากเก็บข้อมูลครบถ้วนได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งจะประกอบด้วย การประเมินผลในเชิงสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้การบรรยายข้อมูล และนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมการ สร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาในเครือข่ายสมาคมอุดมศึกษาเอกชนแห่ง ประเทศไทย จำนวน 160 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 66.87 และเพศชาย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 33.13 มีอายุ 20-22 ปี มากที่สุด จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 58.13 รองลงมา คือ 18-19 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และ 22 ปีขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.87 ตามลำดับ สังกัดวิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต มากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 รองลงมา คือ คณะดิจิทัลอาร์ต มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และวิทยาลัยการพัฒนาศึกษาและฝึกอบรมด้านการบิน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และอาญาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต มีจำนวนเท่ากัน คือ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา พบว่า สื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการให้ความรู้เรื่องการ สร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา คือ สื่อบุคคล เช่น อาจารย์ เพื่อนนักศึกษา ฯลฯ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.24 รองลงมา คือ แฟนเพจ/เฟชบุ๊กของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และโปสเตอร์ภาพข่าวประชาสัมพันธ์(ติดในลิฟท์ตามอาคารหรือใต้อาคาร ต่างๆ) คิดเป็นร้อยละ 28.03 ตามลำดับ สื่อกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะ ทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา มากที่สุด คือ การสัมมนา การอบรม หรือกิจกรรมสันทนาการต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 36.67 รองลงมา คือ สื่อบุคคล ด้วยการพูดคุยหรือบอกต่อ คิดเป็นร้อยละ 26.00 และสื่อเฟชบุ๊ก/แฟนเพจ เฉพาะเรื่องความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศ และการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ คิดเป็นร้อยละ 14.00 ตามลำดับ ความเหมาะสมของผู้ส่งสารในการ ให้ความรู้ จากการเรียงลำดับ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.15 รองลงมา คือ บุคลากรหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 54.46 และแกนนำนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 45.96 ตามลำดับ ตามลำดับ ผู้รับสารที่ทางมหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญในการได้รับความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพ จากการเรียงลำดับ มากที่สุด คือ นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 81.25 รองลงมา คือ บุคลากรในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 78.30 และเครือข่ายมหาวิทยาลัยสร้างเสริม คิดเป็นร้อยละ 71.19 ตามลำดับ

การรับรู้และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมกิจกรรมการให้ความรู้เรื่อง การสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรรภ์ไม่พร้อม คิดเป็นร้อยละ 93.75 และไม่เคย คิดเป็นร้อยละ 6.25 ตามลำดับ เคยการเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านการส่งเสริมสุขภาพของมหาวิทยาลัยที่ สังกัด ในประเด็นการลด ละ เลิก บุหรี่ สุรา และสิ่งเสพติด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.62 รองลงมา คือ ความรักและเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 19.89 และการป้องกันอุบัติเหตุจากจรรยา คิดเป็นร้อยละ 18.53 ตามลำดับ เหตุผลที่เข้าร่วมกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการ ตั้งครรรภ์ไม่พร้อม เพื่อเปิดโลกทัศน์/รับสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง/เพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ/ความรอบรู้อื่นๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.25 รองลงมา คือ เพื่อนำความรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมมาประยุกต์ใช้กับการ เรียนการสอนและการใช้ชีวิต คิดเป็นร้อยละ 22.00 และเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่น เช่น อาจารย์ เพื่อนนักศึกษา ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 21.00 ตามลำดับ ประโยชน์ที่ได้รับจากการรับรู้และมีส่วนร่วมจาก กิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรรภ์ไม่พร้อม คือ การสร้างเครือข่ายใน การดูแลการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.60 รองลงมา คือ ให้ข้อมูลความรู้ที่จำเป็นต่อการทำกิจกรรม และการใช้ชีวิตประจำวัน และทำให้หันต่อเหตุการณ์และการรู้เท่าทันผู้คนในสังคม ที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 19.14 และเป็นช่องทางการ สื่อสารหรือแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 16.89 ตามลำดับ ความต้องการต่อรูปแบบ กิจกรรมเพื่อการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา พบว่า ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรรภ์ในรูปแบบการ อบรม/การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้และทักษะ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.78 รองลงมา คือ การทอล์คโชว์/ การแสดงละครเวที/การแสดงดนตรี/การเล่นเกมส์ คิดเป็นร้อยละ 26.78 และการจัดแสดงนิทรรศการ/การสาธิต คิดเป็นร้อยละ 14.75 ตามลำดับ ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกัน ปัญหาการตั้งครรรภ์ในประเด็นพฤติกรรมสุ่มเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.26 รองลงมา คือ วิธีการใช้ถุงยางอนามัย/ยาคุมกำเนิดจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 12.52 และจิตวิทยาทางการสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 12.08 ตามลำดับ ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาวะ ทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรรภ์ในช่วงวันจันทร์ - วันศุกร์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.00 รองลงมา คือ วันเสาร์ - วันอาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 37.33 และวันหยุดนักขัตฤกษ์ คิดเป็นร้อยละ 4.67 ตามลำดับ ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหา การตั้งครรรภ์ ในช่วงเวลา 1 – 3 ชั่วโมง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.33 รองลงมา คือ 4 – 6 ชั่วโมง (หนึ่งวัน) คิดเป็นร้อยละ 41.34 และ 10 – 12 ชั่วโมง (สองวัน) คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับต้องการให้มีการ ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการ ตั้งครรรภ์ ผ่านสื่อเฟซบุ๊ก/ แฟนเพจ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.95 รองลงมา คือ สื่อกิจกรรมที่ให้ความรู้โดยตรง คิดเป็นร้อยละ 17.77 และสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น วารสาร ไปสเตอร์ หรือแผ่นพับ คิดเป็นร้อยละ 15.82 ตามลำดับ

การอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา พบว่า สื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการให้ความรู้เรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา คือ สื่อบุคคล เช่น อาจารย์ เพื่อนนักศึกษา ฯลฯ มากที่สุด จะเห็นได้ว่า การสื่อสารเพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด จำเป็นต้องอาศัยสื่อบุคคลที่ทำหน้าที่ในการสื่อสารประเด็นที่มีความใกล้ชิด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Roger and Shoemaker (1971) กล่าวว่า สื่อบุคคล ตัวบุคคลที่นำพาข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่งโดยอาศัยการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล มีปฏิริยาโต้ตอบระหว่างกัน ในกรณีที่ต้องการให้บุคคลใดเกิดการยอมรับในสารที่เสนอออกไปหรือจะทำการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพที่สุดเพื่อให้มีการยอมรับสารนั้น ควรที่จะใช้การสื่อสารระหว่างบุคคล โดยใช้สื่อบุคคลเพื่อเผยแพร่ข่าวสาร สื่อบุคคลนี้จะมีประโยชน์มากในกรณีที่ผู้ส่งสารหวังผลให้ผู้รับสารมีความเข้าใจกระจ่างชัดและตัดสินใจรับสารได้อย่างมั่นใจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงฤทัย พงศ์ไพฑูลย์ (2544) ได้ศึกษาการเปิดรับข่าวสารความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา โดยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลประเภทครูอาจารย์และสื่อเฉพาะกิจประเภทหนังสือเรียน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษามากที่สุด และยังสอดคล้องกับธนฐวัฒน์ พระงาม (2562) ศึกษาเรื่อง อิทธิพลสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ พบว่า สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือทั้งนี้ เนื่องจากสื่อบุคคลเป็นเครื่องมือในการสื่อความต่าง ๆ โดยมุ่งเน้นการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีในข้อมูลหรือเนื้อหาสาระจากสถาบันไปยังกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันกับสาธารณชน ทำให้เกิดการสื่อสารภาพลักษณ์ที่ดีต่อสถาบัน ซึ่งสื่อบุคคลเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพสูงในการสื่อสาร โดยทำหน้าที่สื่อสารข้อมูลของสถาบันไปสู่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและโน้มน้าวใจ

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าการกิจกรรมที่ให้ความรู้โดยตรงเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา มากที่สุด คือ การสัมมนา การอบรม หรือกิจกรรมสั้นทนากการต่าง ๆ เห็นได้ว่า นักศึกษามีความสนใจในการสัมมนา การอบรม เพราะนำไปสู่การเพิ่มพูนทักษะความรู้ และมุมมองของการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2542) กล่าวว่า การรณรงค์/วิธีการที่ใช้สื่อหรือ กิจกรรมหลายชนิด อย่างต่อเนื่อง โดยมีแผนอย่างรัดกุม เพื่อมุ่งเปลี่ยนพฤติกรรมหรือวิถีชีวิตของบุคคลเป้าหมาย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยชัชญา สุกุณา (2559) เรื่อง การเปิดรับข่าวสารและความต้องการของนักศึกษาจากโครงการด้านอนามัยการเจริญพันธุ์ พบว่า สื่อกิจกรรมที่ให้ความรู้โดยตรง เช่น การสัมมนา การอบรม หรือกิจกรรมสั้นทนากการต่าง ๆ และสื่อบุคคล และมีความต้องการรูปแบบการจัดกิจกรรมให้ความรู้ด้านอนามัยการเจริญพันธุ์ 1) การอบรม/ การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้และทักษะ 2) การสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างวิทยากรและผู้เข้าร่วม 3) การทอล์คโชว์/การแสดงละครเวที/การแสดงดนตรี/การเล่นเกมส์ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาพร ศรีสัตตรัตน์ (2561) ศึกษาเรื่อง การประเมินผลการสื่อสารโครงการพัฒนาศักยภาพและเครือข่าย

ผู้หญิงเพื่อการเสริมสร้างสุขภาพของผู้หญิง พบว่า โครงการพัฒนาศักยภาพและเครือข่ายผู้หญิงเพื่อการเสริมสร้างสุขภาพผู้หญิง มีการใช้การสื่อสารเพื่อให้ความรู้โดยนำวิธีการฝึกอบรมนำหลักสูตรต่างๆที่เกี่ยวกับผู้หญิงมาใช้ในการอบรม อาทิ หลักสูตรภาวะผู้นำและการสร้างเครือข่าย หลักสูตรอบรมฐานคิด และสภาวะผู้หญิงใช้การสื่อสารสาธารณะ โดยจัดเวทีแสดงความคิดเห็นให้แก่ผู้หญิงเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น รวมไปถึงถึงการใช้ช่องทางสื่อสารออนไลน์ไว้เป็นศูนย์กลางในการติดต่อสื่อสาร และให้ความรู้แก่สมาชิกผู้หญิง

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ความเหมาะสมของผู้ส่งสารในการให้ความรู้ จากการศึกษาเรื่องลำดับ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มากที่สุด รองลงมา คือ บุคลากรหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และแกนนำนักศึกษา เห็นได้ว่าผู้ส่งสารที่เป็นผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมมากที่สุดกับการสื่อสารการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Roger and Shoemaker (1971) กล่าวว่า ในกรณีที่ต้องการให้บุคคลใดเกิดการยอมรับในสารที่เสนอออกไปหรือจะทำการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพที่สุดเพื่อให้มีการยอมรับสารนั้น ควรที่จะใช้การสื่อสารระหว่างบุคคล โดยใช้สื่อบุคคลเพื่อเผยแพร่ข่าวสาร สื่อบุคคลนั้นจะมีประโยชน์มากในกรณีที่ผู้ส่งสารหวังผลให้ผู้รับสารมีความเข้าใจกระจ่างชัดและตัดสินใจรับสารได้อย่างมั่นใจ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของวราภรณ์ บุญเสียง (2558) กล่าวว่า สอนเรื่องเพศศึกษาให้คำปรึกษาเรื่องเพศเป็นรายกลุ่มโดยเฉพาะการรู้จักใช้ทักษะปฏิเสธ ซึ่งผู้ให้คำปรึกษาจะต้องเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญและดำเนินกิจกรรมเพื่อเอื้อให้เกิดบรรยากาศที่อบอุ่น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเมธาวิ จำเนียรและเมธี แก้วสนิท (2561) ศึกษาเรื่องการสื่อสารสุขภาพเพื่อสร้างเสริมสุขภาพที่ดีของคนในชุมชน พบว่า การสื่อสารสุขภาพเกิดขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายคือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อสร้างเสริมสุขภาพที่ดีแก่คนในชุมชน ซึ่งการดำเนินการสื่อสารจะต้องให้ความสำคัญกับองค์ประกอบต่างๆ ของการสื่อสาร ทั้งผู้ส่งสาร ที่ต้องมีกรวางแผนร่วมกับผู้รับสาร มีสารที่น่าสนใจ เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและใช้สื่อที่มีความเหมาะสมและกลุ่มเป้าหมายให้ความสนใจ

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ผู้รับสารที่ทางมหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญในการได้รับความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพ จากการศึกษาเรื่องลำดับ มากที่สุด คือ นักศึกษา รองลงมา คือ บุคลากรในมหาวิทยาลัยและเครือข่ายมหาวิทยาลัยสร้างเสริม เห็นได้ว่า กลุ่มเป้าหมายหรือผู้รับสารหลักในเรื่องสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม ต้องเป็นนักศึกษา สอดคล้องกับทฤษฎีของ De fleur (1966) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้รับสารกับบุคคลอื่นในสังคมในลักษณะของกลุ่มปฐมภูมิหรือทุติยภูมิซึ่งเป็นความสัมพันธ์ใกล้ชิดในหมู่เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงานหรือในครอบครัว และวงศาคณาญาตินี้จะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารมากกว่ากลุ่มทุติยภูมิ และสอดคล้องกับแนวคิดของหทัยรัตน์ เหล็กกล้า (2550) กล่าวว่า องค์ประกอบของการสื่อสารสุขภาพ ผู้รับสาร เป็นปัจจัยสำคัญยิ่งต่อการดำเนินโครงการสื่อสารสุขภาพหรือเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ แต่ละโครงการหรือประเด็น เรื่องราวก่อนการสื่อสารออกไปจึงจะต้องมีการพิจารณากันอย่างรอบคอบ โดยกำหนดขอบเขตของผู้รับสารซึ่งเรียกกันว่ากลุ่มเป้าหมาย นอกจากนั้น ยังจะต้องศึกษาลักษณะทางประชากรและทางจิตวิทยาของผู้รับสารที่ต้องการจะเข้าถึงอีกด้วย

การรับรู้ และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า เหตุผลที่เข้าร่วมกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม เพื่อเปิดโลกทัศน์/รับสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง/เพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ/ความรอบรู้อื่นๆ มากที่สุด และประโยชน์ที่ได้รับจากการรับรู้และมีส่วนร่วมจากกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม คือ ให้ข้อมูลความรู้ที่จำเป็นต่อการทำกิจกรรม และการใช้ชีวิตประจำวัน

จะเห็นได้ว่า เรื่องในชีวิตประจำวันยังเป็นเรื่องที่นักศึกษาต้องการเรียนรู้ในการนำไปใช้อย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Samuel L. Becker (1972) กล่าวว่า การแสวงหาความรู้ บุคคลที่จะแสวงหาข้อมูล เมื่อต้องการให้มีความคล้ายคลึงกับบุคคลอื่นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเรื่องทั่วไป บุคคลจะปิดรับในสิ่งที่ตนสนใจ ยากรู้เพื่อเปิดประสบการณ์ของตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของหัทธรัตน์ เหล็กกล้า (2550) กล่าวว่า องค์ประกอบของการสื่อสารสุขภาพ สารที่ส่งออกไปจึงมีความสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายของประเด็นการสื่อสารสุขภาพสารที่ดีนั้นจะต้องสนองความต้องการของผู้รับสารผู้รับสารสามารถเข้าใจได้ง่าย และนำไปปฏิบัติตามได้และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวัลยา นูเร (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจความรู้เรื่องเพศของกลุ่มผู้อ่านนิตยสารผู้หญิงภาษาไทยชื่อต่างประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มผู้อ่านมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากข่าวสารความรู้เรื่องเพศโดยรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง และมีการใช้ประโยชน์ในด้านการนำเอาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด ส่วนระดับของความพึงพอใจนั้น กลุ่มผู้อ่านมีระดับความพึงพอใจต่อประเด็นปัญหาในเรื่องเพศที่อยากรู้ได้มากที่สุด และความพึงพอใจที่น้อยที่สุด คือ พึงพอใจในรูปแบบการนำเสนอของข่าวสารและความรู้เรื่องเพศ

การรับรู้และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ในประเด็นพฤติกรรมเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุวรรณพงศ์ และสุวิจักขณ์ สว่างอารมณ์ (2550) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตและพัฒนาการของระบบสืบพันธุ์เป็นอย่างมากเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นวัยจะเพศจะมีการขยายและเจริญเติบโตขึ้น เริ่มมีการผลิตเซลล์สืบพันธุ์และฮอร์โมนเพศ วัยรุ่นจึงควรรู้จักดูแลรักษาอนามัยทางเพศ อนามัยเจริญพันธุ์มีองค์ประกอบที่สำคัญและครอบคลุมในเรื่องของสุขภาพทางเพศ การมีสุขภาพทางเพศที่ดีเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความสำคัญและมีคุณประโยชน์อย่างมากเพราะการมีสุขภาพทางเพศที่ดีจะทำให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนฤมล งามสง่า (2552) ศึกษาเรื่อง ความต้องการข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาทางอินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า โดยส่วนใหญ่ต้องการเนื้อหาด้านโรคติดต่อทางเพศ โดยเฉพาะโรคเอดส์ และคิดว่าเป็นเรื่องที่วัยรุ่นควรรู้ ซึ่งรูปแบบข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาต้องการข้อมูลใหม่ นำเชื่อถือ นำเสนอหลากหลาย ระบุแหล่งที่มาของข้อมูล และมีผู้ดูแลรับผิดชอบที่สามารถติดต่อได้ โดยความรู้ที่นักศึกษาต้องการ ได้แก่ การตั้งครรภ์ การคุมกำเนิด โรคทางเพศ ความบกพร่องทางเพศ ความผิดปกติทางจิตเกี่ยวกับเพศการเบี่ยงเบนทางเพศ และเพศกับปัญหาสังคม และผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ ผ่านสื่อเฟซบุ๊ก/ แฟนเพจ มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภาวิณี น้อยช่างคิด (2560) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวและความพึงพอใจต่อรูปแบบการนำเสนอข่าวผ่านเฟซบุ๊กของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การเปิดรับสื่อเฟซบุ๊กที่สามารถให้ประโยชน์กับผู้ใช้ได้มากที่สุดและมีการอัปเดตอยู่เสมอ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเยาวนารถ พันธุ์เพ็ง (2563) การสื่อสารสุขภาพผ่านสื่อสังคมเครือข่ายกับกลุ่มโรค NCDs ตามแนวคิด “สร้างนำซ่อม” พบว่า การใช้สื่อสังคมออนไลน์จะช่วยพัฒนาการสร้างเสริมสุขภาพให้กับวัยรุ่นได้ด้วยการใช้คุณสมบัติของสื่อและวิธีการสื่อสาร โดยนำหลักพื้นฐานการสื่อสารสุขภาพและการดูแลสุขภาพมาพัฒนาในรูปแบบของสื่อเพื่อป้องกันปัญหาสุขภาพที่อาจจะเกิดขึ้นกับวัยรุ่นสำหรับการใช้สื่อสังคมออนไลน์แต่ละรูปแบบนั้น พบว่า การสื่อสารสุขภาพโดยใช้ช่องทางเฟซบุ๊ก มีจำนวนผู้ใช้มากที่สุดด้วยคุณสมบัติของเฟซบุ๊กที่สามารถโพสต์ข้อความ ภาพนิ่ง วิดีโอ เช่น ภาพออกกำลังกาย ภาพอาหารสุขภาพ ฯลฯ และมีสัญลักษณ์แฮชแท็ก (#) เพื่อให้การค้นหาหรือการเข้าถึงง่ายขึ้นและเชื่อมโยงไปยังอินสตาแกรมได้ทำให้ข้อมูลการสื่อสารไปได้กว้างมากขึ้น

บทสรุป

การวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาในเครือข่ายสมาคมอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย จำนวน 160 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมกับประชากรทั้งหมด และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัย พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา พบว่า สื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการให้ความรู้เรื่องการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา คือ สื่อบุคคล เช่น อาจารย์ เพื่อนนักศึกษา ฯลฯ มากที่สุด สื่อกิจกรรมที่ให้ความรู้โดยตรง มากที่สุด คือ การสัมมนา การอบรม หรือกิจกรรมสั้นทางการต่าง ๆ ความเหมาะสมของผู้ส่งสารในการให้ความรู้ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มากที่สุด ผู้รับสารที่ทางมหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญในการได้รับความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพ มากที่สุด คือ นักศึกษา

การรับรู้และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมกิจกรรมการให้ความรู้เรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม เคยการเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านการส่งเสริมสุขภาพของมหาวิทยาลัยที่สังกัด ในประเด็นการลด ละ เลิก บุหรี่ สุรา และสิ่งเสพติด มากที่สุด รองลงมา คือ ความรักและเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และการป้องกันอุบัติเหตุจากจรรยา เหตุผลที่เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเปิดโลกทัศน์/รับสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง/เพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ/ความรอบรู้อื่นๆ มากที่สุด ประโยชน์ที่ได้รับจากการรับรู้และมีส่วนร่วมจากกิจกรรม คือ การสร้างเครือข่ายในการดูแลการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา มากที่สุด ความต้องการต่อรูปแบบกิจกรรม พบว่า ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ในรูปแบบการอบรม/การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้และทักษะ มากที่สุด ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ในประเด็นพฤติกรรมเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ มากที่สุด ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมในช่วงวันจันทร์ - วันศุกร์ มากที่สุด ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมในช่วงเวลา 1 – 3 ชั่วโมง มากที่สุด ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ ผ่านสื่อเฟซบุ๊ก/แฟนเพจ มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

- 1.จากผลการวิจัย พบว่า สื่อบุคคล เป็นสื่อหลักในประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการให้ความรู้เรื่องการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมสำหรับนักศึกษา มากที่สุด ในการสื่อสารข่าวสารความรู้จึงมีความจำเป็นที่ต้องให้ความสำคัญกับสื่อบุคคลในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และความรู้ ดังนั้น ทางหน่วยงานที่รับผิดชอบควรเพิ่มเติมกิจกรรมที่ใช้สื่อบุคคลในการเผยแพร่ความรู้ เช่น จัดอบรมอาจารย์ภายในมหาวิทยาลัยเพื่อฝึกให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา หรือจัดอบรมนักศึกษาหรือแกนนำเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมให้แก่เพื่อนนักศึกษาต่อไปจะได้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้มากขึ้น
- 2.จากผลการวิจัยพบว่า สื่อกิจกรรมที่ให้ความรู้โดยตรงมากที่สุด คือการสัมมนา การอบรม หรือกิจกรรมสั้นทางการต่าง ๆ ดังนั้น การจัดอบรมสัมมนา รวมถึงกิจกรรมสั้นทางการต่างๆ เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม เพื่อเสริมสร้างความรู้ ประสบการณ์ ความเข้าใจแก่นักศึกษาจึงจำเป็นอย่างยิ่ง

4. จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ ผ่านสื่อเฟซบุ๊ก/ แฟนเพจ มากที่สุด ดังนั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบควรรีใช้สื่อออนไลน์ เช่น สื่อเฟซบุ๊ก/ แฟนเพจ เป็นสื่อหลักในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร โดยอาจจะใช้สื่อหลักของทางมหาวิทยาลัย หรือการเผยแพร่โดยตรงผ่านทางสื่อออนไลน์ของหน่วยงาน

5. ผลการวิจัยสามารถทำให้หน่วยงานที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับสุขภาวะของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมเรื่องการสื่อสารและกิจกรรมเรื่องการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ ทั้งในด้านประเด็นเนื้อหาที่สื่อสาร รูปแบบสื่อช่องทางในการสื่อสาร และกิจกรรมที่สามารถทำให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายและสร้างการมีส่วนร่วมได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรมีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับนักศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในเรื่อง ความต้องการของนักศึกษาต่อกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษา เพื่อนำประเด็นดังกล่าวเหล่านั้นไปปรับใช้กับรูปแบบการสื่อสารและกิจกรรมการให้ความรู้และการรณรงค์ในเรื่องของการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศต่อไป

2. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยความต้องการของกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศและการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของนักศึกษาโดยเฉพาะ ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจศึกษาในภาพรวม โดยอาจจะศึกษาในเรื่องทางการส่งเสริมสุขภาพทั้งหมดของนักศึกษา

บรรณานุกรม

- กรมอนามัย. (2558). *การให้บริการการอนามัยเจริญพันธุ์: คู่มือสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- รัชญา สกุนา. (2559). การศึกษาการเปิดรับข่าวสารและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อโครงการด้านอนามัยการเจริญพันธุ์ของมหาวิทยาลัยรังสิต. *การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2559: 1031-1039*.
- ณัฐวัฒน์ พระงาม. (2562). อิทธิพลสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ. *วารสารหาดใหญ่วิชาการ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่*. 17 (1) : 49-68.
- ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูลย์. (2544). *การเปิดรับข่าวสารความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพมหานคร.
- นฤมล งามสง่า. (2552). *ความต้องการข้อมูลข่าวสารด้านเพศศึกษาทางอินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2542). *การสื่อสาร-รณรงค์เชิงยุทธศาสตร์เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมมนุษย์เน้นการเจาะจงกลุ่มและมีส่วนร่วม*. กรุงเทพมหานคร : รั้วเขียว.
- พันธุ์ทิพย์ บุญเกื้อม. (2560). การศึกษาการตั้งครกภูมิปัญญาประมงของวัยรุ่นในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร. *วารสารการพัฒนาสุขภาพชุมชน มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 5(2). 15-16
- ภาวิณี น้อยช่างคิด. (2560). *พฤติกรรมในการเปิดรับข่าวและความพึงพอใจต่อรูปแบบการนำเสนอข่าวผ่านเฟซบุ๊กของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เมธาวี จำเนียรและเมธี แก้วสนิท. (2561). การสื่อสารสุขภาพเพื่อสร้างเสริมสุขภาพที่ดีของคนในชุมชน. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 24(2), : 155-166.
- เยาวนารถ พันธุ์เพ็ง. (2563). การสื่อสารสุขภาพผ่านสื่อสังคมเครือข่ายกับกลุ่มโรค NCDs ตาม แนวคิด "สร้างนำซ่อม". *วารสารสหศาสตร์ศรีปทุม ชลบุรี*, 6(1), : 56-67.
- วรภรณ์ บุญเชียง. (2558). *อนามัยโรงเรียน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). เชียงใหม่: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภาพร ศรีสัตตรัตน์. (2561). การประเมินผลการสื่อสารโครงการพัฒนาศักยภาพและเครือข่ายผู้หญิงเพื่อการเสริมสร้างสุขภาพของผู้หญิงพิการ. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี* 12(29), 66-76.
- สุวัลยา นูเร. (2547). *การแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจต่อความรู้เรื่องเพศของกลุ่มผู้อ่านนิตยสารผู้หญิงภาษาไทยชื่อต่างประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หทัยรัตน์ เหล็กกล้า. (2550). การศึกษาองค์ความรู้จากวิทยานิพนธ์ สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. *วารสารนิเทศศาสตร์*, 25(2): 63-82.

อุทัย สงวนพงศ์ และสุวิจักขณ์ สว่างอารมณ์. (2550). *หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน สุขศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1*. กรุงเทพมหานคร : เพอร์เฟ็คท์.

De fleur, Melvin Lawrence. (1966). *Theories of mass Communication*. New York: Mckay.

Roger and Shoemaker.(1971).*Communication of Innovation : a cross-cultural approach*.
New York :The Free Press.

Samuel L.Becker. (1972). *Discovering Mass Communication*. Illinois : Scott Foresman and
Company Glenview.

Spradley, J. P. (1979). *The ethnographic interview*. Fort Worth: Holt, Rinehart and Winston.